

свои-ты вѣрны челоуѣцы въ Българіѣ. Тогасъ Телерикъ излава тыя вѣрны на Гърцы-ты, а невѣрны и издайницы на отечество-то си мѣжне и ги изгубва до единъ.

На другъ-тъ годинъ (775) императоръ-тъ събра, колкото веке силъ имаше и стана противъ Българіѣ съ намѣреніе да ся невърне, доде цѣлъ ѣхъ непрѣвземе. Многобройна-та му войска тръгна по сухо за Анхыело, а флота-та му съ **12000** пѣшцы отвори платна за Месемвріѣ. Провидѣніе-то обаче запази Българско-то царство отъ голѣмъ-тъ опасность, която бѣ зинѣла да го погълне: силна буря неостави неприятели-ти корабы да доближаютъ до пристанището и войска-та, която трѣбваше да излѣзе на Месемвренскыя брѣгъ, погълна ся отъ голѣмы-ты морскы вълны; а Константинъ, кой-то бѣше излѣзълъ съ съхопѣтиѣ-тъ си войскѣ, разболѣ ся и на връщане-то си умрѣ съ отворены очи, че неможялъ да испълни желаніе-то си. Тѣй ся е увардила Българія неповредена отъ голѣмъ-тъ и страшенъ силъ на Источно-Римскъ-тъ Имперіѣ.

Подиръ това Телерикъ, понеже бѣ наказалъ многома отъ свои-ты боляры за тѣхнѣ-тъ невѣрность камъ отечество-то си, разяри и умножи противъ себе си таквызы неприятели, кои-то размѣтихъ народныя духъ до толкова, щото бунтъ-тъ бѣше вече готовъ да ся дигне слѣдъ малко отгорѣ му. Тогази той, като нѣмаше що друго да прави за да ся избави, принуди ся да остави прѣстола и да отиде въ Цариградъ при Гърцкыя царъ Лева, сына на Констан-